

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εἰσκόρονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρὴ Παρρέν.

Τὰ περμύμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσι ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ.χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὅδὸς Σταδίου ἀπέναντι Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀπάντησις τῆ κ. Κ. Μ. Ἐὰν νεῖνις δεκαοκταετίς δύναται νὰ νυμφεθῆ πρὸς σύζυγον πενηκοντούτη. — Αἱ γυναῖκες ἀπὸ τοῦ δικαστικοῦ βήματος (ὑπὸ κ. Μαρίας τῆς Ἡλιοπούλου). — Ἐκθέσεις καλλονῆς παρὰ τοῖς Ἑλλησιν. (ὑπὸ κ. Ἐλένης Γεωργιάδου). — Ἡ μέλλουσα βασίλισσα μας καὶ ἡ μήτηρ τῆς (ὑπὸ κ. Ἐθελίας Σανθοπούλου). — Τί πρέπει καὶ τί δὲν πρέπει; (ὑπὸ κυρίας τοῦ κόσμου). — Ποικίλα. — Βιβλία καὶ περιοδικά. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλὴ. — Συνταγὴ — Ἐπιφυλλίς.

Ἀπάντησις ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς

Εἰν ΝΕΑΝΙΣ ΔΕΚΑΟΚΤΑΕΤΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΑΓΑΠΗΣΗ ΣΥΖΥΓΟΝ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΟΥΤΗΝ

Ἀφ' ἧς στιγμῆς Κυρία μου, ἐν τῇ περὶ γάμου ἀναπτυχθεῖσα κατ' αὐτὰς συζητήσῃ, ἡ γυνὴ ἐθεωρήθη ὡς ὄν παθητικόν, ὅπερ κατὰ βούλησιν ἠδύνατο νὰ φυλλάτουν, νὰ ἐκδίδουν εἰς γάμον, ἢ νὰ διαθέτουν ὡς κτῆμα, προφανὲς καθίστατο ὅτι ἡ θέσις τῆς κόρης διὰ τῶν ἰδεῶν τούτων ἀπέβαιεν ὑπὲρ πότε ἄλλοτε προβληματικὴ. Τινὲς τῶν ἀφελέστερων γονέων ἐπιρραζόμενοι ὑπὸ τῆς πλημύρας τῶν ἐπιπολαίως ῥιφθισῶν γνωμῶν, ἀμελετήτως καὶ ἀντὶ πάσης θυσίας ζητοῦσι νὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν θυγατέρων αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ οἱ παρήλικες ὑποψήφιοι ἀνορθοῦσιν ὑπερφάνως τὸν ὑπὸ τὸ βᾶρος τοῦ χρόνου καμφθέντα τράχηλόν των, μετὰ θάρρους δὲ κατέρχονται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκλογῆς μελλονύμφου νεωτάτης, εὐειδοῦς, ἀνεπτυγμένης, πεπρωτισμένης διὰ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆν ἡλικίαν ταύτην χαρίτων, ὄντες βέβαιοι, ὅτι ὁ φόβος τῆς εἰκοσαετοῦς παρηλικιότητος θέλει προσάγει αὐτὴν ὡς ἐξιστατήριον θῦμα εἰς τὸν βωμὸν τοῦ γεροντικοῦ τῶν ἐγωῖσμοῦ.

Καθῆκον ἡμῶν οὐχὶ δημοσιογραφικόν, οὐχὶ φυλετικόν, οὐχὶ κοινωνικόν, ἀλλ' ἀνθρώπινον θεωροῦμεν νὰ ἀποτρέψωμεν ὑμᾶς τῆς θυσίας τοῦ μέλλοντός σας, τοῦ βίου σας, τῆς εὐτυχίας σας,

διὰ γάμου τόσοσιν παραλόγου ὅσον καὶ ἀκατάλληλου. Ὁ γάμος, Κυρία μου, εἶναι σύνδεσμος δύο ὑπάρξεων, δύο ψυχῶν, δύο πνευμάτων ἀφομοιούμενων εἰς ἓν. Δύναται δὲ τις ἢ τολμᾶ νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἶναι πιθανὴ καὶ ἡ σωματικὴ, πνευματικὴ, ἠθικὴ ἀφομοίωσις γέροντος πρὸς νεανίδα; Δύναται δὲ οἱ γονεῖς σας νὰ φαντασθῶσιν, ὅτι τοῦ ἠθικοῦ τοῦ γάμου συνδέσμου μὴ ὑπάρχοντος, ἐξασφαλίζουσι τὴν εὐτυχίαν σας διὰ τῶν ὑλικῶν ἀπολαύσεων, ἢ τῆς κοινωνικῆς θέσεως, ἢν βεβαίως ὁ ὑποψήφιος των προσφέρει ὑμῖν!

Ἐὰν εἶνε πολὺ γέροντες, ἐὰν, φοβούμενοι μὴ ὁ θάνατος στερῆσιν ὑμᾶς ταχέως τῆς προστασίας των, δρᾶττωνται τῆς πρώτης παρουσιασθείσης εὐκαιρίας, ὅπως σᾶς ἀποκαταστήσωσι, ἢ μάλλον σᾶς θέσωσιν ὑπὸ τὴν σκιάν ἀνδρὸς — ὡς συνηθίζουσιν οἱ γέροντες νὰ λέγωσι — τότε, Κυρία μου, ῥιφθῆτε εἰς τοὺς πόδας των, ἱκετεύσατέ τους, ἐξορκίσατέ τους, νὰ φεισθῶσι τῆς εὐτυχίας σας, τῆς νεότητός σας, τοῦ μέλλοντός σας! Εἶπετε αὐτοῖς ὅτι ὁ σύζυγός σας θὰ εἶνε ἐξηκοντούτης, ὅταν ὑμεῖς θὰ εἰσθε εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητός σας — διότι εἶνε γελοῖοι οἱ δισχυριζόμενοι ὅτι ἡ τριακοντούτης γυνὴ εἶνε παρῆλιξ — θὰ εἶνε ἄνθρωπος τοῦ παρελθόντος — ἐκτός ἐλαχίστων βεβαίως ἐξαιρέσεων — προσβαλλόμενος ὑπὸ τῆς ἐλαχίστης τοῦ ἀνέμου πνοῆς, σφραγίζων τὰς χαραῖρας τῶν παραθύρων πρὸς ἀποφυγὴν ρευμάτων, καταλαμβανόμενος ὑπὸ τῆς ἐπαράτου ποδᾶρας ἅμα τῇ μεταβολῇ τῆς ἀτμοσφαιρας, προσβαλλόμενος ἀπὸ στομαχικὰς διαταραξείας, ἢ ὡφισθησθε νὰ ποικίλητε τὴν στερεοτυπίαν τοῦ ζυμοῦ καὶ τοῦ ὤπτου κρέματος διὰ τινος ὀρεκτικοῦ προσφαγίου, ἀποσυρόμενος εἰς τὸ δωμάτιόν του καθ' ἡν ἀκριβῶς στιγμὴν οἱ νέοι καὶ ζῶντο ἄνθρωποι συναθροίζονται παρὰ φιλικὴν οἰκογενεῖαν, ὅπως διεθλωσι στιγμὰς τινὰς εὐαρέστους ἐν μουσικῇ ἢ χορευτικῇ ἀπολαύσει ἢ

ονται εις νυκτερικόν υπό τήν πασιφαή σελήνην περίπατον. Τò κακόν όμως δέν περιορίζεται έως εδῶ. Τò ζήτημα τῆς ἐκτροχιασθείσης καὶ ἀκροσφαλοῦς τοῦ γέροντος υγείας εἶνε ἴσως ἐλάχιστον ἀπέναντι τῶν γεροντικῶν ιδιοτροπιῶν του. Τὸ πᾶν, κατ' αὐτόν, περιστρέφεται περὶ τὸν ἄξονα τῆς τρυφερᾶς του ὑπάρξεως! Ἡ ἐποχὴ του ἦτον ἡ ὠραιότερα τοῦ κόσμου ἐποχὴ· σήμερον οἱ νέοι εἶνε γελοιοί, αἱ νέοι γελοιοδότεραι καὶ ἄρχεται διηγούμενος τὰ κατ' αὐτόν, ἀναμασσῶν καὶ περιττολογῶν καὶ ἐπαναλαμβάνων καθ' ἐκάστην τὰ αὐτά, ἐκπληττόμενος δὲ διότι δέν τέρεσκε ἀκούουσα. Καὶ σὰς οἰκτείρει, καὶ οἰκτείρει τὸν αἰῶνα τῆς καταπτώσεως, τῆς καταστροφῆς, ὃν ἡ γόνιμος φαντασία του παρίστησι καταρρέοντα μετὰ τῆς καταρρέουσας τῶν ὀδόντων καὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς του.

Ὁ κύριος οὗτος ὡς πατὴρ ἢ πάππος εἶνε βεβαίως σεβαστὸς καὶ προσφιλές, ὡς σύζυγος ὅμως νέας γυναικός, πλήρους ζωῆς, εὐφυΐας, ἐπιθυμίας νὰ γνωρίσῃ τὸν κόσμον, νὰ ζήσῃ, νὰ χαρῆ αὐτόν, ἢ μετὰ τοῦ σεβαστοῦ τούτου Κυρίου συμβίωσης εἶνε μαρτύριον, εἶνε ἱεροσουλία, εἶνε μαρσαμὸς, εἶνε θάνατος πρόωρος. Δέν σὰς γνωρίζω, Κυρία μου, σὰς συμπαθῶ ὅμως, σὰς λυποῦμαι, ἐνόω δὲ τὰς παρακλήσεις μου μετὰ τῶν ἰδικῶν σας, ὅπως τοὺς ἀγαθοὺς μεταπέισω γονεῖς σας. Εἶνε ἀδύνατος ἡ εὐτυχία, εἶνε ἀδύνατος ὁ ὑπὸ τοιαύτας συνθηκᾶς βίος. Καὶ ἀγία ἐὰν εἴσθε θὰ ἐξοικειωθῆτε ἴσως εἰς βίον μονότονον, βίον ψυχρὸν καὶ σκοτεινόν, ἄνευ φωτεινῆς ἀκτίνος ἡλίου, ἄνευ ζωογόνου τῆς ἀνοιξέως ὁρόσου, θὰ ὑποκύψετε εἰς τὰς ιδιοτροπίας καὶ τὰς ἀνετηκλίσεις, θὰ ἐξοικειωθῆτε πρὸς πάντα ταῦτα, δέν θὰ δυναθῆτε ὅμως νὰ ὑποστήτε ἄνευ ἀγανακτῆσεως τὰς ἀδίκους ὑπονοίας, τὰς ζηλοτύπους, πικρίας, ἐνταυτῷ δὲ καὶ γελοίας σκηνᾶς τοῦ γέροντος συζύγου! Δέν θὰ ἐμποδίστε τὸν ἄδικον κόσμον νὰ σχολιάζῃ τὰ ἀθώωτερα διαβήματά σας, καὶ ὑποβλέπῃ τὸ μόλις ἐπὶ τῶν χειλέων σας ἐπιπλανώμενον τῆς νεότητος μειδιάμα. Δέν σὰς ἐπιτρέπετε νὰ ἔχητε σχέσεις, φίλας ἢ φίλους. Αἱ πρῶται θὰ σὰς πικραίνωσιν, οἱ δεῦτεροι θὰ σὰς ἐκθέτωσιν.

Καὶ ποία ἔσται ἡ ἀμοιβή, ἡ ἠθικὴ ἱκανοποίησις τῶν θυσιῶν τούτων, ἀφοῦ μάλιστα δέν εἴσθε, οὔτε ἐντελῶς ἄπορος, οὔτε ὀρφανή, ἀλλ' οὔτε ὑπὸ τῆς φύσεως ἠδικημένη! Ὁ πλοῦτος ἴσως, ἡ ὕλικὴ εὐμάρεια, τὸ χρυσοῦν ποτήριον, ἐν ᾧ ἄφωνα καὶ πικρὰ θὰ βέωσι τὰ δάκρυα σας, ἢ τὰ πολύτιμα τρίχα-πτα, ὑφ' ἃ θὰ κρύπτεται ἡ νεκρωθεῖσα καρδιά σας. Ἄλλ' ὄχι! λησμονοῦμεν ὅτι ἐσώθητε, ἀφοῦ δέν εὔρεν ὑμᾶς ἄγαμον τὸ 20ον ἢ τὸ 22ον ἔτος. Λησμονοῦμεν ὅτι ἀντὶ τῆς αὐτοκτορίας ἢ τοῦ σφοδρίου τῆς μοιραίας, ὅπερ σύγχρονοι τινες Κάλχαντες συμβουλεύουσι πρὸς τὰς εἰκασαεῖς νεκνίδας, οἱ γονεῖς σας ἐπροτίμησαν τὸν μαρτυρικὸν στέφανον τοιοῦτου γάμου, συνοδευόμενον ἴσως ὑπὸ μεγάλου ὀνόματος! Ἄλλ' μὴ τούλαχιστὸν ἐπιτρέπεται ὑμῖν ἡ ἐλπίς, ἡ χαρὰ, ἡ μητρικὴ εὐτυχία ἁμικτος ὀδύνης καὶ πικρίας. Φεῦ! Τὸ μικρὸν καχεκτικόν, ραχικτικόν, μαρμαμένον καὶ ὠχρὸν τοῦ ἐξηντηλιμένου γέροντος τέκνον ἔσται ἴσως ὁ μόνος ὀδυνηρὸς σύνδεσμος τοῦ γάμου τούτου. Καὶ ἡ ἀτυχῆς αὕτη ὑπαρξίς θὰ εἶνε ἐπίσης τέκνον σας, θὰ εἶνε ἀθῶον θῦμα τῆς ἀπερισκέπτου τῶν γονέων σας ἀποφάσεως, θὰ εἶνε ζῶσα διαμαρτυρία τοῦ ἀναρμόστου γάμου σας. Καὶ θὰ εἴσθε μήτηρ, ἀγαπῶσα μετ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς

σας τὴν μόνην ταύτην ὑπαρξίαν, ἣν δοθήσεται ὑμῖν νὰ ἀγαπήσθε· καὶ ὅταν ἡ λατρεία τῆς ψυχῆς σας ἀφίχθῃ εἰς τὸ ἀνώτατον αὐτῆς σημεῖον, ὅταν αἰσθάνητε ὅτι ζῆτε ἐν τῷ τέκνῳ σας, ἡ ἀκροσφαλὴς αὐτοῦ υγεία, ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς μεταδοθεὶς γεροντικὸς μαρσαμὸς, ἐντεῦθεν δὲ καὶ πρόωρος θάνατος θέλει ἀποσπᾶσαι τῆς θερμῆς ἀγάλης σας τὴν ὑπαρξίαν ταύτην, παρ' ἧς τὰ πάντα προσεδοκᾶτε.

Δέν σὰς μειδιᾷ βεβαίως ὁ βίος οὗτος, Κυρία μου, ἀφοῦ ἄλλως τε καὶ μετὰ τόσο πόνου ψυχῆς ἐξεδηλώσατε τούτο! Ἄλλ' καὶ οἱ καλοὶ γονεῖς σας καὶ ὁ ὑποψήφιος μνηστήρ σας αὐτὸς μετὰ τὴν ἀνάγκωσιν τῶν γαμμῶν τούτων θέλει ἀναντιρρήτως ἀποσυρθῆ. Θέλει ἀναμνηθῆ ὅτι ἡ γυνὴ εἰς τὸν αἰῶνα μας ἔπαυσε καταταττομένη μετὰ τῶν κινήτων τῆς οἰκογενείας κτημάτων. Ὁ ἀναμνηθῆ ὅτι αἱ γυναίκαίαι συναλλαγὰς ἐπέτρεποντο μόνον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τοῦ κόσμου λαοῖς, καὶ ὅτι ἡ ἱστορία τῆς Λαίας καὶ τῆς Ραχήλ, ἃς δι' ἐπταετοῦς ἐργασίας ἢ θώρων καὶ κτηνῶν ἀντηλασσεν ὁ Ἰακώβ μετὰ τοῦ πενθεροῦ του μόνον παρὰ τοῖς τότε Ἑβραίοις ἦσαν ἐφαρμοσταί. ἴσως μᾶς ἀντιτάξῃ ὅτι καὶ οἱ σοφοὶ πρόγονοί μας ἔπρατον τὸ αὐτὸ καὶ ὅτι ὁ διπλοῦς γάμος τῶν Δαναῶν, καὶ ἡ διὰ διαθήκης τοῦ συζύγου μεταβίβασις τῆς μητρὸς τοῦ Δημοσθένους πρὸς τὸν φίλον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Δημοφῶντα ἐπισφραγίζει τὸν παρ' αὐτοῖς ἐξετελισμὸν τῆς γυναικός.

Μὴ λησμονῆ ὅμως ὁ κύριος οὗτος καὶ μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ ὁμόφρονες του, ὅτι χωρίζουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δύο ὄλαι χιλιᾶδες ἔτη καὶ ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἐξυψωθεῖσα γυνὴ κατέλαβεν ἤδη παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις τούλαχιστον λαοῖς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ θέσιν. Ὁ ἀναλαμβάνων δὲ τὸ ἄχαρι ἔργον νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἐξετελιστικὴν καὶ ταπεινωτικὴν μηδαμινότητα καὶ προσβάλλει αὐτὴν ἐν τοῖς εὐγενεστέρους καὶ ἱεροτέροις τῶν αἰσθημάτων αὐτῆς, ἔστω βέβαιος ὅτι πρῶτος θέλει αἰσθανθῆ καὶ ὑποστῆ τὰς φοβερὰς συνεπειὰς τοῦ παραλογισμοῦ του, ὅτε καὶ οὐδεμίαν βεβαίως θὰ ὑπολείπεται θεραπεία.

Αἱ γυναῖκες ἀπὸ τοῦ δικαστικοῦ βήματος

Ὡς ἀνηγγέλθη ἤδη ἡ διδάκτωρ τῆς νομικῆς δεσποινίς Μαρία Ποπελέν προὔτιθετο νὰ προσέλθῃ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου εἰς τὸ ὀρωτικὸν τῶν Βρυξελλῶν δικαστήριον, ὅπως ὀρκισθῆ τὸν νενομισμένον δικηγορικὸν ὄρκον.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νέος τις δικηγόρος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βολωνίας, Λουδοβίκος Φράνς συνέγραψε πραγματείαν ἐκτενῆ ἱστορικὴν καὶ κριτικὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Δέν δυνάμεθα βεβαίως νὰ παρακολουθῶμεν καὶ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα τὴν ἱστορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς σχετικῆς νομοθεσίας, ἐξ αὐτῆς ὅμως ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὸν ψηφισθέντα κατὰ τὸ 1876 νόμον πᾶς ὁ ἔχων ἢ καὶ ἔχουσα διδακτορικὸν πτυχίον τῶν Πανεπιστημίων τοῦ Βελγίου, ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τοῦ κράτους, ἔχει πλήρη ἐλευθερίαν ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Ἐπειδὴ ὅθεν τὸ πτυχίον τῆς δεσποινίδος Ποπελέν ἐπιστοποιηθῆ ὑπὸ τοῦ ἐπικυρωτικοῦ Συμβουλίου τοῦ κράτους, καὶ ἐπειδὴ τὸ συμβούλιον τούτο συνιστάμενον ὑπὸ τῶν νομιμαθεστέ-

ρων ἀνδρῶν τοῦ Βελγίου κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ 1880 ἀπεφῆνατο ὀρισμένως, ὅτι ἀδιακρίτως τοῦ φύλου καὶ τῆς κοινωνικῆς τάξεως πᾶς ὁ προσερχόμενος εἰς Ἀκαδημαϊκὰς ἐξετάσεις δέν νὰ γίνηται δεκτός, οὐδεὶς δύναται νὰ διαφιλονικίῃ τῇ νεαρᾷ δεσποινίδι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐξασκήσῃ τὸ δικηγορικὸν τῆς ἐπαγγέλμα, ὡς τόσαι γυναῖκες ἰατροὶ μετέρχονται ἁκωλύτως καὶ ἐπιτυχῶς τὸ ἰατρικόν.

Ἐπὶ τούτοις φόβος μὴ ὁ δημόσιος συνήγορος ἀποποιηθῆ τῇ δεσποινίδι Ποπελέν τὸ δικαίωμα τοῦ ὄρκου, ἀκολουθῶν εἰς τούτο τὸ παράδειγμα τοῦ ἐν Τουρίνῳ τῆς Ἰταλίας συναδέλφου του ἀποποιηθέντος πρὸς τὴν δεσποινίδα Σίδιαν Ποέτ, τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν διὰ τὸν ἐξῆς γελοῖον λόγον: Ἡ ἀπαιτουμένη λέγει σοβαρότης τῶν διεκδικαζομένων ὑποθέσεων διέτρεχε τὸν κίνδυνον τῆς διακωμωδίσσεως, ἐὰν ἐβλεπέ τις τὴν δικηγορικὴν τῆθενον—διότι ἐν Ἑυρώπῃ οἱ δικηγόροι φέρουσι τῆθενον—καλύπτουσαν παραδόξους καὶ ἰδιοτρόπους τοῦ συρμοῦ ἐσθῆτας, ἢ τὸν δικηγορικὸν πῖλον συκρατοῦντα κολοσσαίας καὶ πολυπλόκους βοστρυχῶδες κομώσεις.

Ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Ἰταλοῦ δικαστοῦ εἶνε ἀστείος. Πόσαι Κυρία περιβάλλονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὴν δικηγορικὴν τῆθενον καὶ καλύπτουσι τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς δικηγορικῆς καλύπτρας μετὰ χάριτος ἀσυγκρίτου πρὸς τὴν κωμικὴν καὶ γελοῖαν παράστασιν τῶν πλείστων δικηγόρων, ὧν ὁ τρόπος τῆς κομώσεως καὶ τῆς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς καλύπτρας τοποθετήσεως διδῶσιν αὐτοῖς ὕψος χονδροειδῶν κουλουρτζιδῶν. Καὶ διατὶ νὰ μὴ κανονισθῆ ἡ ἐσθῆς καὶ ἡ κόμωσις τῶν κυριῶν δικηγόρων, ἀντὶ νὰ προβάλλωνται τοιαῦται γελοῖαι διαμαρτυρήσεις κατὰ τῆς παραδοχῆς αὐτῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. Ἄς ὁμολογήσωσιν οἱ κ. ἄνδρες εἰλικρινῶς, ὅτι φοβῶνται τὸν συναγωνισμὸν τῶν γυναικῶν καὶ ἃς φροντίσωσι νὰ προβάλλωσι λογικωτέρας κατὰ τῆς προόδου αὐτῶν διαμαρτυρήσεις.

Ἡ δεσποινίς ἐν τούτοις Ποπελέν ἔχει πολλὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας ὑποστηριζομένη θερμότητά παρὰ τοῦ διασήμου νομομαθοῦς κ. Ἰουλιῦ Γυιλιέρῳ πρῶν προέδρου τοῦ κοινοβουλίου, προέδρου τοῦ δικηγορικοῦ σώματος καὶ μέλους τοῦ δικηγορικοῦ συμβουλίου, ὅστις προσηνέχθη νὰ χρησιμεύσῃ αὐτῇ ὡς πολιτικὸς ἀνάδοχος. Πλὴν τούτου ἡ νεαρὰ διδάκτωρ ἀνίκει εἰς μεγάλην οἰκογένειαν, εἶνε δὲ ἀδελφὴ τοῦ τόσον λαοφιλοῦς λοχαγοῦ Ποπελέν, τοῦ φονευθέντος ἀρχηγοῦ τῆς Βελγικῆς ἐκστρατείας ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ. Λίαν προσεχῶς γενήσεται γνωστὴ ἡ τοῦ Βελγικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπόφασις.

Μετὰ πόσης δυσκολίας ὁ ἀνδρικός ἐγωϊσμὸς ἐξοικειοῦται πρὸς τὰς προοδευτικὰς τῶν συγχρόνων γυναικῶν τάσεις. Καὶ πόσον οἱ πρακτικοὶ Ἀμερικανοὶ ἐνοοῦσι κάλλιον τῶν Ἑυρωπαίων τὸ ἴδιον συμφέρον καὶ τὰς εὐεργετικὰς τῆς προόδου συνεπειὰς. Ἄπο εἰκασαεῖας περίπου ἐν Ἀμερικῇ αἱ γυναῖκες ἐξασκοῦσιν ἐλευθέρως τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ἀκολουθήσασαι μετ' ἀκατασκέτου ζήλου τὸ παράδειγμα τῆς πρώτης δικηγόρου κ. Ἀραβέλλας Μάνσφελδ, τῆς τὸ πρῶτον ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῆς Ἰόδας εἰσαχθείσης. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῆς, ἐκατοστῆς γυναικῶν προσήλθον εἰς τὰ πολυπληθῆ τοῦ Νέου Κόσμου Πανεπιστήμια, διαψεύσασαι διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν τοῦς περὶ τῆς ἀδυναμίας τῶν γυναικῶν ἐν ταῖς νομικαῖς ἐπιστήμας ἰσχυρισμοῦς ἐγωϊστῶν τινῶν ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ φύλου. Ἐκ τινος ἐκθέ-

σεως τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μιχλιγγάμης μεταφέρωμεν τὰ ἐξῆς: «Ὁὐδεμίαν ὑπάρχει διαφορά μετὰ τῶν δύο φύλων, ὡς πρὸς τὴν κριτικὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐπίδοσιν περὶ τὴν ἐκμύθησιν τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν. Ἐν πολλοῖς μάλιστα αἱ γυναῖκες ἀναπτύσσουσι μείζονα διαύγειαν περὶ τὴν ἀντίληψιν ἀφηρημένων ἰδῶν, μείζονα ἐτοιμότητα πνεύματος καὶ ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ μείζονα καὶ πλήρη ἐπιχειρημάτων ἐυλωτίαν». Τὰ αὐτὰ περίπου λέγουσιν ἅπαντες οἱ νομομαθεῖς τῆς Ἑυρώπης καὶ Ἀμερικῆς. Ὁ Πρύτανις μάλιστα τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χικάγου προστίθει τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικώτατον: «Ἄφ' ἧς ἐποχῆς αἱ γυναῖκες εἰσηγήθησαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, παρατηρεῖται μεγίστη εὐπρέπεια καὶ τάξις καὶ περὶ τὴν στάσιν καὶ περὶ τὸ ὕψος καὶ τὴν ἐκφρασιν τῶν μέχρι τοῦδε ἀπρεπῶς ὑβρίζομένων, πολλῶς δὲ καὶ διαπληκτιζομένων δικηγόρων. Εἰς ὅσας τῆς Ἀμερικῆς πόλεις οἱ δικασταὶ ἀπεποιοῦντο νὰ ἀναγνωρίσωσι τὰς γυναῖκας δικηγόρους, εἰδικὸς νόμος ψηφισθεὶς ἐπὶ τούτῳ ἐπέβαλλε τὴν παραδοχὴν αὐτῶν.

Πλὴν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος αἱ γυναῖκες ἐν Ἀμερικῇ διορίζονται εἰρηνοδίκαι, δικασταί, δημοτικαὶ σύμβουλοι, ὡς ἐν ταῖς ἐπικρατεῖαις Κανσᾶς καὶ Ουϊσμίγγ, ἔνθα γυναῖκες ἀποτελοῦσιν ὀλόκληρον τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Δημάρχου. Πλείστα καὶ ἐμβριθέστατα νομικὰ συγγράματα συνεγράψαν ὑπὸ Ἀμερικανίδων γυναικῶν μετὰ τῶν ὁποίων: «Τὸ δίκαιον εἰς χρῆσιν τοῦ λαοῦ» ὑπὸ τῆς κ. Λελλίας Ῥοβινσῶν. Περὶ τούτου καθηγητῆς τῆς Βοστώνης γράφει: Οὐδὲν ἔργον ἐξ ὅσων γνωρίζω μέχρι σήμερον δύναται νὰ συγκριθῆ πρὸς τὸ ἔργον τούτο, δι' οὗ καὶ ὁ ἀπλοῦστερος τῶν ἀνθρώπων γίνεται εὐκολώτατα ἐγκρατῆς τῆς πολιτικῆς καὶ ποιτικῆς νομοθεσίας.»

Καὶ πληθῆς ἄλλων σχετικῶν ἔργων, δι' ὧν αἱ γυναῖκες καὶ μόναι κατόρθωσαν νὰ καταστήσωσι προσιτὴν εἰς τὸν λαὸν τὴν γλῶσσαν τῆς νομοθεσίας τῆς ἰδίας αὐτοῦ πατρίδος. Μὴ ἡ γυνὴ δέν ὀμιλῇ πρὸς τὰ παιδία γλῶσσαν καταληπτήν αὐτοῖς! Τί τὸ παράδοξον ὅθεν ἂν αὐτὴ καὶ μόνη κατόρθωσεν νὰ ἐνοηθῆ ὑπὸ τοῦ λαοῦ, τοῦ μεγάλου τούτου καί, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀκαταλόγιστου παιδίου!

Πλὴν λοιπὸν τοῦ καλοῦ τοῦ προσγινομένου πρὸς αὐτὰς τὰς γυναῖκας ἐπὶ τῇ ἐξασκήσει τοῦ δικηγορικοῦ ἢ δικαστικοῦ ἐπαγγέλματος τῶν, καὶ ὁ λαὸς καὶ τὸ δικαστήριον καὶ αὐτοὶ οἱ συνάδελφοί των πολλὰ προσεχομίσαντο καλά. Ἐγένοντο εὐγενέστεροι, προσηνέστεροι τοὺς τρόπους, εὐγλωττότεροι καὶ ρητορικώτεροι—διότι ὁ συναγωνισμὸς ἐκέντησε πολὺ τὴν χορδὴν τῆς φιλοτιμίας των—εἶνε δὲ καὶ ὑγιέστεροι ὡς παύσαντες νὰ καπνίζωσιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις!

Μαριάνθη Ἡλιοπούλου

Αἱ ἐκθέσεις ΚΑΛΛΟΝΗΣ

παρὰ τοῖς Ἑλλησιν

Οὐδὲν ἄλλο ἔθνος συνέλαβε τὴν ἰδέαν τοῦ καλοῦ ἐν τῇ ἰδανικωτέρᾳ αὐτοῦ ἀπόψει ὅσον τὸ Ἑλληνικόν, ὡς οὐδὲν ἄλλο μάλιστα ὑπέστη θυσίας καὶ ἀνυπολόγιστους ζημίας, ἵνα διατη-

ρήση τὸ γόητρον τοῦ καλοῦ ἐν τῇ περιωπῇ, ἐν ἣ ἢ ἐν αὐτῇ ἀναπτυχθεῖσα καλλιτεχνία ἀνήγαγε καὶ ἐξύψωσεν αὐτό.

Τίς δὲν συγκινεῖται καὶ δὲν καταλαμβάνεται ὑπὸ ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ, ἀναμνησκόμενος ὅτι ὀλόκληρον ἔθνος συνταράσσεται καὶ ἥρωες γιγάντιοι ἐξοπλίζονται καὶ ἐκστρατεῖται ὅλοι διοργανίζονται, ἵνα ἐκδικήσωσι τὴν ἐντὼ πρόσωπον τῆς ὠραίας Ἑλένης τόσον ἀνάνδρως ὑβρισθεῖσαν καλλονὴν!

Ποῖον τὸ ἐλατήριον τῶν ἀθανάτων τοῦ Ὀμήρου ἐπῶν ἢ ἡ καλλονὴ τῶν ἡρώιδων καὶ ἡρώων αὐτοῦ, ἢ ἡ εὐφρανταστος καὶ ἀθάνατος αὐτοῦ μούσα τόσον μαγευτικῶς ὕμνησε!

Τί τὸν αἰῶνα τοῦ Περικλέους χρυσοῦν παρεσκευάσε ἢ ἡ πρὸς τὸ καλὸν λατρεία, ἢ ἀνυψώσασα τὴν Ἑλλάδα εἰς μητέρα καὶ τροφὸν τῆς καλλιτεχνίας!

Τί δὲ ἄλλο συντελεῖ εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ συναισθήματος ὅσον ἢ ἐκθεσις τοῦ καλοῦ, ἢ καὶ ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν ἀγάλμασι καὶ ἐν ἀναγλύφῳ καὶ ἐνεκίσει οἱ πρόγονοι ἡμῶν διωργάνουν. Ὁ λαὸς ἐκεῖνος δὲν ἐθεώρει διασκέδασιν τὸν μέχρις ἀνασθησίας πότον, ἢ τὰ ἄσμενα καὶ θορυβώδη ἐν ταῖς τριόδοις ἄσματα! Τὰ αἰσθηματά του εἶχον τόσον ἐξευγενισθῆ, ὥστε οὐδὲν ἄλλο ἐθεώρει ἀληθῆ ἀπόλαυσιν, οὐδὲν ἄλλο τὸν ἔκαμνε νὰ λησμονῇ τὰς ἀνιάρους τοῦ βίου μερίμνας, ὅσον αἱ δημόσιαι συναθροίσεις πρὸς ὕμνησιν, ἢ θαυμασμόν τοῦ καλοῦ ἐν ἀπομιμήσει ἢ ἐν πρωτοτύπῳ. Ἐντεῦθεν αἱ λαϊκὰ ἑορταί, αἱ δημῶδες πανηγύρεις, καθ' ἃς τὰ σήμερον ἐκτιθέμενα ἐμπορικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα, ἀντικαθιστῶντο ὑπὸ καλλιτεχνικῶν ἔργων τῶν διασημωτέρων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γλυπτῶν ἢ ζωγράφων.

Οἱ Ἕλληνες νομοθετοῦν ὑπῆρξαν διὰ τῆς λατρείας τοῦ καλοῦ οἱ ἀληθεῖς ἐκπολιτιστὰς τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ἀπὸ πάντων τῶν σημείων τῆς Ἑλληνικῆς γῆς συρρέων πληθυσμὸς, ἵνα φόρον τιμῆς καὶ λατρείας εἰς τὴν καλλονὴν ἀπονεύσῃ, ἵνα θαυμάσῃ τὴν ἐπὶ τῶν προφυλαίων τοῦ ναοῦ τῆς Ἐλευσίνος ἐκτεθειμένην Φρόνην, τί ἄλλο ἀποδεικνύει ἢ τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν!

Τὴν ἐκθεσιν τῶν καλλονῶν πρῶτοι βεβαίως οἱ Ἕλληνες ἐπενόησαν, οὐδεὶς ὅμως τῶν ἀγωνοθετῶν ἐκείνων, εἴθε ποτε ἔπαυον ἐξ εὐτελοῦς μετάλλου. Εἰς τὴν ἀληθῆ καλλονὴν οὐδὲν δύναται νὰ προσθήσῃ ὁ γρυσοῦς ἢ οἱ πολυτίμοι λίθοι. Οὐδεὶς δὲ τῶν καλλιτεχνῶν ἐσκέφθη νὰ γράψῃ ἢ γλύψῃ εἰκόνα καλὴν μετὰ κοσμημάτων πολυτίμων. Οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἀπεθέουν, ἀπεθανάτιζον τὴν καλλονὴν. Εἰς τιμὴν αὐτῆς ὁ Φειδίας ἐλάμβανε τὴν σμίλιν, καὶ παρέδιδεν εἰς τὴν αἰωνιότητα τὸ φθαρτὸν κάλλος.

Ἐν τῷ αἰῶνι ὅμως τούτῳ, καθ' ὃν πάντες καὶ πᾶσαι ἀγωνίζονται τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, καθ' ὃν πᾶν συναίσθημα, πᾶσα ἰδέα, πᾶς πόθος ἡμῶν ὑποδουλοῦται καὶ ὑποτάσσεται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ σώματος, οἱ διαγωνισμοὶ τοῦ κάλλους, καὶ ἐν γένει αἱ καλλιτεχνικαὶ ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις ἀπώλεσαν ἅπασαν τὴν ἐπισημότητα καὶ τὴν γοητείαν αὐτῶν. Δὲν εἶνε πλέον ἢ πρὸς τὸ καλὸν λατρεία τὸ ἐλατήριον τῶν ἐκθέσεων τῆς καλλονῆς. Δὲν ἀφαρπάζεται ὑπὸ τοῦ ἀγνοῦ τοῦ καλοῦ τύπου ὁ σύγχρονος φιλόσοφος ἢ σκεπτικιστής.

Κάλλος ἀγωνιζόμενον τὸν ὑπὲρ τοῦ χρήματος ἀγῶνα καὶ ἀγωνοθετοῦν θεωροῦντες τὸ χρῆμα ὡς τὴν καταλληλοτέραν ἐκδήλωσιν τῆς τοῦ καλοῦ ἐκτιμῆσεως κατακρημνίζουσιν αὐτὸ τοῦ

ὑψους ἐν ᾧ Θεὸς καὶ φύσις ἀνύψωσεν αὐτό. Τὸ κάλλος ὡς δῶρον θεῖον ἀμοιβεται ἐν τῇ ἀποθεώσει, ἐν τῇ ἰνδαλματοποιήσει, ἐν τοῖς θυμιάμασιν, ἐν τῇ λατρείᾳ.

Αἱ ἀποτυχούσαι καλλοναὶ τῆς Σπᾶ δὲν ἐξηγητήθησαν βεβαίως διότι τὸ κάλλος τῶν παρεργωρίσθη, ὅσον διότι ἀπώλεσαν τὴν ἀμοιβὴν αὐτοῦ. Ἰδοὺ διατί δὲν ἀρεσκόμεθα, οὔτε ἐνδιατρίβομεν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, περιοριζόμενοι εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὀνομάτων καὶ ἐθνικότητων τῶν βραβευθεισῶν.

Ἡ τυχοῦσα τοῦ πρώτου βραβείου ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ὀνομάζεται Μάρθα Σουκαρές, Γαλλίς ἀνατραφεῖσα εἰς Γουαδελούπην, δεκαοκταετής, ξανθὴ μὲ ὠραίους μαύρους ὀφθαλμούς. Ἡ δεσποινὴς Δελρόζα Βελγίς γεννηθεῖσα ἐν Ὀστάνδῃ, καλλονῆς κανονικωτάτης, δεκαεξετίας μόλις καὶ μαθήτρια τοῦ κεντρικοῦ Λυκείου τῶν Βρυξελῶν ἔτυχε τοῦ Β' βραβείου. Ἡ κ. Στέβενς γεννηθεῖσα ἐν Βιέννῃ, ξανθὴ καὶ αὐτὴ μὲ ὀφθαλμούς μέλανας, ἐτῶν εἴκοσι δύο, ὑψηλὴ χαρίεσσα καὶ ἐπιβλητικὴ ἔτυχε τοῦ γ' βραβείου. Τοῦ Δ' δὲ ἠξιώθη ἡ δεσποινὴς Μάρθα Βιλέν, κομψὴ καὶ εὐειδεστάτη νεᾶνις δεκαεπταετής, διακρινόμενη ἰδίως διὰ τὸ παιδικὸν τῆς ὕφους.

Αἱ Κυρίαὶ αὐτὰι παρ' ὀλίγον ἐκακοποιοῦντο παρὰ τῶν λοιπῶν συναγωνιστριῶν, αἵτινες ἅμα τῇ ἀπονομῇ τῶν βραβείων, ἤρξαντο ἀνακράζουσαι, ἄδικα, ἄδικα καὶ ὑψοῦσαι ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν βραβευθεισῶν ῥιπίδια, γρόνθους καὶ πᾶν τὸ προστυχόν.

Τοιαῦται ἐκθέσεις ἔχουσαι ὡς ἐπίλογον γρονθοκοπήματα καὶ ὕβρεις ἀντὶ ἐνθουσιωδῶν ἐπευφημήσεων ἀποτελοῦσι βεβαίως πικρὰν εἰρωνειάν πρὸς τὸν καλλιτεχνικὸν σκοπὸν, ὃν οἱ ἀληθεῖς ἐρασιτέχναι οἱ εὐγενεῖς πρόγονοι ἡμῶν ἐπεδίωκον.

Ἡ Ἑλλὰς ἐκείνη διὰ τῆς παρὰ τῷ λαῷ ἀναπτύξεως καὶ λατρείας τοῦ καλλιτεχνικοῦ συναισθήματος ἐπετέλεσε τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον αὐτῆς, ἐπιβληθεῖσα καὶ ἀνακόψασα τὸν ροῦντῶν ἀπανταχόθεν ἐκχυνομένων κατ' αὐτῆς βαρβαρικῶν ὀρδῶν, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ συντελέσασα εἰς κατεύνασιν τῶν παθῶν τῶν ὑπερφηφῶν κατακτητῶν αὐτῆς.

Κατ' αὐτὰς ἐρρίφθη παρὰ τινῶν ἢ ἰδέα, ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν ἐνεργηθῆ ἔκθεσις κάλλους! Ἄπορον πῶς ἐτόλμησαν νὰ ἐκτομίωσαι τοιαύτην ἰδέαν, ἐν ἣ ἰκριῶς ἐποχῇ πᾶσα καλλιτεχνικὴ ὄθησις, πᾶς πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν πόθος φαίνεται ἐντελῶς ἐκλείψας, εἰ μὴ ἐξέλιπεν ἤδη καὶ τὸ κλασικὸν ἐκεῖνο κάλλος, τὸ ἀποθανάτισαν τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν!

Σκοπιμώτερον καθ' ἡμᾶς συντελεστικώτερον καὶ χαρακτηριστικώτερον διὰ τὴν ἐποχὴν ἐν ἣ ζῶμεν ἠθέλεν εἶσθαι, ἵνα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκθέσεως ἀπονεμηθῶσι βραβεῖα ὑγιεινῆς καλλονῆς—ἀφοῦ καὶ ὁ Ἱπποκράτης αὐτὸς ἐπιτρέπει ἡμῖν τὸν σύνδεσμον τῶν δύο τούτων λέξεων καὶ ἐνοιῶν—εἰς τὴν μάλλον ὑγιᾶ, βροδόπλαστον καὶ ἀνθηρὰν νεάνιδα μητέρα ἢ τροφόν, τὴν τρέφουσιν καὶ ἀναπτύσσουσιν ζωηρὰ καὶ εὐτραφῆ μικρά. Δὲν φαίνεται ἐπαισθητὴ ἢ ἀνάγκη αὕτη, ὅταν ῥίψῃ τις τὸ βλέμμα πρὸς τὰς λεπτοφυεῖς, ὠγρὰς καὶ ἀναιμικὰς νεάνιδας καὶ νέας γυναῖκας, ἢ πρὸς τοὺς ἰσχνοὺς ἐρρυτιδωμένους πρὸ τῆς ὥρας τῶν μαθητῶν, ἢ στρατιώτας τοὺς πλέοντας ἐντὸς τῶν στολῶν τῶν καὶ μετὰ βάρους φέροντας τὰς εἴκοσι δύο ἢ εἴκοσι πέντε τῶν ἀνοίξεις!

Ἵπῃρξεν ἐποχῇ, καθ' ἣν ὁ Μέγας Ναπολεὼν ἀπένευε τὸ παράσημον τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς καὶ μνησιανὴν σύνταξιν πρὸς

πᾶσαν μητέρα ἐπτά ὑγιῶν καὶ εὐτραφῶν υἱῶν. Δὲν νομίζετε ὅτι οἱ νομοθετοῦντες, ὡφείλου ἐπίσης νὰ μεριμνῶσι πλείοτερον περὶ τοῦ ὁσημέραι ὡς ἐκ τοῦ τρυφηλοῦ καὶ μαλθακοῦ βίου ἐκφυλιζόμενου Ἑλληνικοῦ λαοῦ! Καὶ δὲν ἐπέιγει ἡ ἀνάγκη νὰ εὐρεθῆ ἀντίρροπον τι πρὸς τὴν ὁσημέραι ἐπεκτεινομένην νεύρωσιν, καὶ ἀναιμίαν!

Ἐκθεσις ὑγιεινῆς ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων ὀργανιζομένη κατ' ἔτος μάλιστα, ἡδύνατο ἀναντιρρήτως νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς φυλῆς ἡμῶν πλείοτερον τῶν γελοιοποιηθεισῶν ἐκθέσεων τοῦ Σπᾶ, ἃς ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἀπομιμηθῇ, ὑβρίζουσα τὴν μνήμην ἐκείνων, πρὸς οὓς ὀφείλει τὴν ἀθανασίαν τῆς.

Καὶ ἐὰν ποτὲ ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς ἀξιώθῃ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν καλλιτεχνικὴν δόξαν καὶ μεγαλειότητα, ὅπερ ἐκληροδότησεν αὐτῇ ἡ ἀρχαία, ἃς ἰδρύσῃ ἀνδριάντα τῆς ὑγιεινῆς καλλονῆς πρὸς τὴν καλλιπαῖδα Ἀφροδίτην, ἐπ' αὐτοῦ δὲ χρυσοῖς γράμμασιν ἃς ἀναγραφῆ: «**Πρὸς τὰς μητέρας ὑγιῶν τέκνων, ἢ Πατρὶς εὐγνωμονοῦσα.**»

Ἑλένη Γεωργιάδου

Ἡ ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΣ ΚΑΙ Ἡ ΜΗΤΗΡ Αὐτῆς

Πολλὰ κατ' αὐτὰς γράφονται περὶ τῆς προόδου τῆς μνηστῆς τοῦ διαδόχου περὶ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς. Ἐν ὅμως τῶν σπουδαιοτέρων πλεονεκτημάτων αὐτῆς, μία τῶν πολυτιμωτέρων ἀρετῶν τῆς δὲν ἐμνημονεύθη ποσῶς παρὰ τῶν διαφόρων χρονολογῶν.

Ἡ πριγκίπισσα Σοφία εἶνε πρότυπον καλῆς οἰκοδεσποίνης, ἐλπὶς δὲ ὑπάρχει ὅτι ἡ μόρφωσις τῶν ἐλληνίδων θέλει ἐπαισθητῶς τροποποιηθῆ ἅμα τῇ καθόδῳ αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ μήτηρ αὐτῆς Βικτωρία, ἐξήσκησε τὰς θυγατέρας τῆς ἐπίσης καλῶς περὶ τὰς οἰκιακὰς ἀσχολίας, ὅσον καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία ἐξησκήθη ὑπὸ τῆς ὑψηλῆς μητρὸς τῆς αυτοκρατειρας Βικτωρίας. Ὅτε τὸ πρῶτον ἡ χήρα τοῦ Φρειδερίκου ἀνέλαβεν ἐν Βερολίῳ καθήκοντα οἰκοδεσποίνης ὑπεχρέωσε ἀπάσας τὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς προσκεκολλημένας νὰ φέρωσι λευκὴν κομψὴν σκουφétαν. Ὅτε δὲ αἱ φιλαρέσκοι κόραι διεμαρτυρήθησαν, ἡ Βικτωρία εἶπεν: Ἐὰν σὰς ἀρέσκη. Θὰ κάμνω ὅ,τι ἔκαμνε ἡ μήτηρ μου, ὡς τὰ καὶ τὰ τέκνα μου ὅ,τι κάμνω ἐγώ.

Εἶνε δὲ τόσον πεπεισμένη ὅτι αἱ γυναῖκες εἰς οἰανδήποτε κοινωνικὴν θέσιν καὶ ἂν ἀνήκωσιν ὀφείλουσι νὰ γνωρίζωσι τὰς οἰκιακὰς ἢ καὶ ἐπαγγελματικὰς τέχνας, ὥστε πρὸς ἀπάσας τὰς θυγατέρας τῆς ἐδίδασκε τὸ ράψιμον καὶ τὴν μαγειρικὴν. Εἶνε τόσον εὐκόλον καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ νὰ ἐκπίπτωσι τοῦ μεγαλείου τῶν, λέγει ἡ χήρα τοῦ Φρειδερίκου πρὸς τὰς θυγατέρας τῆς, ὥστε καλὸν εἶνε νὰ γνωρίζωσι τοῦλάχιστον νὰ κατασκευάζωσι τὸ φαγητὸν τῶν. Ὅταν ἡμῖν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐξακολουθεῖ λέγουσα, ἐναλλάξ ἅπασαι αἱ ἀδελφαὶ παρεσκευάζομεν ἐνίοτε τὰ φαγητὰ τῆς ἡμέρας καὶ δι' ἰδίων προσκλήσεων ἐγνωστοποιούμεν τοῦτο πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μας, οἵτινες εὕρισκον τὰ φαγητὰ γευστικώτερα τοῦ συνήθους.

Ἡμέραν τινὰ μετὰ τὴν εἰς Βερολίον ἀφίξιν τῆς Βικτωρίας Κυρίαί τινες τῆς ὑψηλῆς Γερμανικῆς ἀριστοκρατίας προσῆλθον εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῆς. Οἷα δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς τῶν ὅτε, ἐκ παρενοήσεως τοῦ ὑπηρετοῦ, εἰσελθοῦσαι εὗρον τὴν σύζυγον τοῦ

διαδόχου αὐτῶν, τοῦ προσφιλοῦς Φρίτζ, ἐρειδομένην ἐπὶ κρεμαστῆς κλίμακος καὶ κρατοῦσαν διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ἐν σφυρίον, διὰ τῆς ἐτέρας ἐν παραπέτασμα καὶ μεταξὺ τῶν ὀδόντων δύο καρφία.

Ἐτελείωσε τάχιστα τὸ ἔργον τῆς καὶ κατελθοῦσα: Συγγνώμην, εἶπε, ὁ ὑπρέτης σὰς εἰσήγαγεν εἰς ἀκατάλληλον ὄραν. Ἀσχολοῦμαι εἰς τὸ σπῆτι μου ὡς ἔκαμνε πάντοτε ἡ μήτηρ μου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου δὲν ὑπῆρξε νοσοκόμος πλέον ἀκούραστος, πλέον ἀφωσιωμένη, πλέον γλυκεῖα πρὸς τοὺς πληγωμένους. Ἡμέραν τινὰ Γερμανὸς Βαυαρὸς πληγωμένος, ὄνμετὰ μητρικῆς ὄλως στοργῆς ἐνοσήλευε, εἶπε πρὸς αὐτήν. Εἶσαι ἀξίολογος καὶ ἀγαθὴ κοπέλλα! μήπως ἔχῃς συγγενεῖς εἰς τὸν πόλεμον;

Ναί, ἀπεκρίθη φλεγματικῶς, ἡ σύζυγος τοῦ διαδόχου τὸν ἀνδρα μου καὶ τὸν πενθερόν μου. Καὶ πῶς ὀνομάζονται; ἠρώτησεν ὁ πληγωμένος.

Ὁ πενθερὸς μου ὀνομάζεται Γουλιέλμος καὶ ὁ ἀνδρας μου ὀνομάζεται παρὰ τῶν πολλῶν: ὁ Φρίτζ μας.

Ὁ δυστυχὴς στρατιώτης ἐλιποθύμησεν ἐκ συγκινήσεως.

Τοιαύτη ἡ μορφώσασα τὴν πριγκίπισσαν Σοφίαν μήτηρ.

Ἐν Βερολίῳ

Εὐθαλία Σανθοπούλου

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ

Ἐπειδὴ ἀπέρους λαμβάνομεν ἐπιστολάς, παρὰ Κυριῶν καὶ Κυριῶν, ἐν αἷς ἐρωτώμεθα τί πρέπει δι' αὐτὸ καὶ τί δι' ἐκεῖνο, ἀπαρσασαμεν νὰ καθιερώσωμεν στῆλην τινὰ τοῦ *τί πρέπει καὶ τί δὲν πρέπει*.

Καὶ πρῶτον, Κυρίαί μου, ἐὰν θέλητε νὰ ἔχητε φίλας καὶ νὰ ἀπολαμβάνετε ἀμέριστον τὴν ἀγάπην τῶν ἐπισημοῦντες ἐκείνας, ἵνα ἐνθυμηθῆτε ἐκείνας. Ἐκδηλοῦτε ὅμως τὰ πρὸς αὐτὰς αἰσθηματὰ σας μεμετρημένους καὶ οὐχὶ μὲ ὑπερβολὰς, αἵτινες οὐ μόνον δυσπιστίαν, ἀλλὰ καὶ προσβολὴν πολλάκις προξενοῦσι. Ἀκούετε π.χ. φίλην σας ζῆδουσιν διὰ πρῶτην φοράν. Μὴ ἀρχίστητε θορυβώδη θαυμαστικά, τετριμμένους ἐπαίνους καὶ τὰ συνήθη: *δὲν τὸ ἡλίπισα, δὲν τὸ ἐπερίμενα*. Διότι ἀκουσίως σας προσβάλλετε τὴν ἐπαينوμένην. Ἦσον δηλ. μικρὰν περὶ αὐτῆς εἴχετε ἰδέαν, ὥστε δὲν ἠλίπιστε νὰ ζῆτε τόσον καλῶς, ἢ νὰ ἐργάζηται, ἢ νὰ ζωγραφίξῃ, ἢ νὰ μαγειρεύῃ. Νεᾶνις γνωστὴ σας ἢ νέος μνηστεύεται, ἔστω, μὲ πρόσωπον πολὺ ἀνώτερον τοῦ. Μὴ ἀρχίστητε πάραυτα τὰ ἐπιφωνήματα ἐκεῖνα: *Πῶς! εἶναι δυνατόν! ποῖος νὰ ἔλεγε διὰ τοιαύτην τύχη!* εἶγε *sac! τί χαρὰ διὰ τοὺς γονεῖς σας κτλ.* Τὰ συγχαρητήρια ταῦτα εἶνε τόσαι ὕβρεις διὰ τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνονται. Δὲν νομίζει τις ὅτι ἀκούει παραμύθια τῆς χαλιμαῖς, εἰς ἃ βρασκοῦλα νυμφεῖται βασιλόπουλο καὶ ἀπὸ μηδὲν γίνεται πριγκίπισσα. Μία θερμὴ ἐκδήλωσις, μία φιλοφρόνησις διὰ τῶν φράσεων: *σὰς συγχαίρω, εἶσθε ἄξιος τῆς τύχης σας ἀρκεῖ*.

Ἐν αἰθούσῃ μεταξὺ καλῶς ἀναθεωραμένων ἀνθρώπων, οὐδέποτε γίνεται λόγος περὶ τοῦ *τίς εἶνε πλοῦσιος καὶ τίς δὲν εἶνε; ἐξοθεῖτε πολλὰ ἢ ὀλίγα. Ἐχει ἀνατροφήν ἢ δὲν ἔχει. Ἐχει γνῶσιν ἢ οὐ. Διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ καθέστις εἶνε ἐλεύθερος νὰ ἔχη, ἢ νὰ ἐξοθεύῃ ἢ νὰ πράττῃ ὅ,τι θέλει, διατρέχει τις τὸν κίνδυνον νὰ προσβάλλῃ τινὰς τῶν περὶ αὐτῶν, οἵτινες ἴσως εὕρισκονται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. εἰς ὃ καὶ ὁ περὶ οὗ λόγος.*

Ἐὰν ἔχητε ὑπόθεσιν τινὰ ὅπως προσωπικὴν, ἀσθένειαν, συγγενοῦς, δυσκολίας περὶ τὴν ἀνατροφήν τῶν τέκνων, δίκην ἢ τί παρόμοιον, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ζαλιζήτε τοὺς ἐπισκέπτας σας διηγουμένην σχοινοτενῶς τὰ καθ' ἑμᾶς, ἄτινα ὀλίγον τοὺς ἐνδιαφέρουσι καὶ ἀντὶ εὐχαριστήσεως ἀνίαν τοῖς προξενοῦσι. Ἐὰν μεταξὺ τῶν κεκλημένων σας εἰς γεῖμα ἢ ἐσπερίδα ἔχητε καὶ ἀξιωματικούς, εἶπατέ τοις, ἅμα ἀφιχθῶσι: Ἀποπληθῆτε λοιπὸν, λοχαγέ μου, — ἢ ὅτι ἄλλο εἶνε — δὲν ἔχομεν ἐδῶ ἄλλον κίνδυνον ἢ νὰ κακοφάγωμεν, ἐπὶ παραδείγματι διότι οὐδεὶς ἀξιωματικὸς δύναται νὰ ἀφαιρήσῃ εἰς ξένην οἰκίαν τὸ εἶδος του πρὶν ἢ τῷ δοθῇ ἢ ὑπὸ τῆς οἰκοδεσποίνης ἄδεια. Ἐὰν ἐνώπιόν σας εὕρισκονται πλοῦσιος φιλάργυροι, μὴ ὀμιλήτε περὶ ἀγαθοεργιῶν, περὶ δαυείων καὶ τῶν τοιούτων, διότι τοὺς προσβάλλετε ἀκριβῶς εἰς τὰ καιριώτερα. Ἐὰν ὑπάρχωσι γραταί, ἄσχημοι, με-

ταξὺ νέων καὶ ὠραίων, προσέξατε μὴ προσβάλητε καὶ πικράνητε τὰς πρώ-
τας, θυμ' αἰζουσαι τὰς δευτέρας.

Κυρία τοῦ κόσμου

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἰππεκατονοῦτις σκοπιωρός.— Ἐν τῇ πόλει Πύλ τῆς Ἀγγλίας ὑπάρχει γραῖα ἐτῶν 108, εἰς ἣν εἶνε ἀνατεθειμένη ἡ τοῦ λιμένος τῆς πόλεως ταύτης φύλαξις. Ἡ θυγμαστὴ αὕτη ὑπερεκατονοῦτις διακρίνει γυμνῶ ὀφθαλμῶ τὰ χρώματα τῶν σημαίων τῶν πλοίων εἰς ἀπόστασις πέντε ναυτικῶν μιλίων, ἐπιβαίνει ἀμέσως τῆς λέμβου τῆς, πορεύεται πρὸς τὸ πλοῖον, ὅπερ εἰσάγει εἰς τὸν λιμένα μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας. Ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1780, ἔχει δε θυγατέρα ὀγδοήκοντα ἐπτὰ ἐτῶν, ἥτις γυμνάζεται εἰς τὸ ἔργον τῆς μητρὸς, ὅπως ἡ γραῖα λέγει, ἀναπληρώσῃ αὐτὴν, εὐθὺς ἅμα τεθῆ εἰς διαθεσιμότητα.

Ἰπέρ τῶν διδασκάλων.— Τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Γαλλίᾳ ἐπέτρεψεν, ὅπως αἱ σύζυγοι τῶν δημοδιδασκάλων ἀναλαμβάνουσι κατ' οἶκον τὴν ἐπιβλέψιν καὶ περίθαλψιν τῶν νηπίων τοῦ οἴκειο δῆμου, μισθοδοτούμεναι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Οὕτω μεγάλως ἀνακουφίζεται ὁ πτωχὸς διδάσκαλος, ὁ συνήθως τῶν γλισχρῶν μισθοδοτούμενος.

Ἀνδρίας τῆς Ἰωάννης δ' Ἀρκ.— Ἡ δούκισσα δὲ Οὐζῆς ἐπεξεργάσθη τὸ πρόπλασμα κολοσσαίου ἀγάλματος τῆς Ἰωάννας δ' Ἀρκ. Σύλλογος Κυριῶν ἐσηματίσθη ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τῆς συζύγου τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, ἥτις θέλει ἀσχοληθῆ περὶ τῆς ἰδρύσεως μεγαλοπρεποῦς τῆς μάρτυρος μνημείου ἐν Παρισίοις. Πλὴν τοῦ ἀγάλματος, τὸ μνημεῖον θὰ περικυβηθῆ ὑπὸ πολλῶν ὠραίων συμβολικῶν ἀναγλύφων, ἐπεξεργασθέντων ἀποκλειστικῶς ὑπὸ γλυπτῶν γυναικῶν.

Ἐπίκλησις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Συλλόγου πρὸς τὰ εἰκοσιν ἑκατομ. τῶν ἐν Γαλλίᾳ γυναικῶν, ὅπως διὰ πενταλέπτου ἡ δικαλέπτου ἑκάστη συνεισφοράς συντελέσῃ εἰς τὴν περιφανῆ ἀποθέωσιν τῆς γυναικός, ἥτις μοναδικὴν κατέλαβε θέσιν ἐν ταῖς δέλτοις τῆς παγκοσμίου ἱστορίας.

Πρωτογαῖος γάμος.— Ἡ Ἀμερικὴ ἀναντιρρήτως εἶνε ἡ χώρα τῶν παραδοξοτήτων. Ἐν Ἀλφαρέτα πόλει τῆς «Νέας Ὑόρκης» γάμος τις ἐτελέσθη ὑπὸ ὄρους τῶν παραδόξων ὅσον καὶ κωμικούς.

Νέος τις Ἀλέξανδρος Ζάμης καὶ νεῆσις Ἐδὴ Σμίθ, ἀμφότεροι εἰς καλὰς ἀνήκοντες οἰκογενεῖας προσῆλθον μετὰ τινῶν συγγενῶν καὶ φίλων εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πόλεως, ἵνα τελέσωσι τὸν πολιτικὸν γάμον των. Ἐν τῷ γραφεῖο τοῦ εἰρηνοδίκου ὑπῆρχε πληθὺς ἀνθρώπων διὰ διαφόρους προσελθόντων ὑποθέσεις. Ὁ μνηστὴρ αἴφνης ἐξῆλθε, ἀφοῦ χαμηλοφώνως εἶπε πρὸς τὸν μάρτυρά του, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ νυμφευθῆ ἐνώπιον τόσοσ πλῆθους, καὶ ὅτι ἐπρωτίμα νὰ στερηθῆ τῆς εὐτυχίας τοῦ νὰ συζευχθῆ μετὰ τῆς Ἐδὴθ. Ἐξεληθὼν ἵππευσε καὶ ἐγένετο ἄφαντος, ἐγκαταλιπὼν τὴν μνηστὴν μετὰ τῶν κεκλημένων παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῃ.

Ὅτε ὁ παρὰνυμφος ἀνήγγειλε τὴν φοβερὰν ταύτην εἰδήσιν, ἡ μνηστὴ οὐδεμίαν ἐξεδῆλωσε συγκίνησιν ἢ δυσπαρέσκεϊαν. Ἀποτανθεῖσα δὲ πρὸς τὸν ἀγγελιοφόρον παρὰνυμφον εἶπε: Εἶσθε εἰς τῶν πιστοποιούντων τὴν περὶ τοῦ γάμου τοῦ μνηστῆρος μου

ἀπόφασιν, ἐπεισάτε με δὲ διὰ τῆς παρουσίας σας νὰ ἀκολουθήσω αὐτὸν ἐνταῦθα. Ἦδη ἀφοῦ ὁ μνηστὴρ μου ἀνεχώρησε θὰ καταλάβητε ἀπλούστατα τὴν θέσιν του». Ὁ παρὰνυμφος ὕψωσε τοὺς ὤμους, μειδιῶν δὲ κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ γαμβροῦ.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς τελετῆς ἡ νεῆσις ἐστράφη πρὸς τὸν πρόχειρον τοῦτον σύζυγόν της καὶ μετὰ φωνῆς γλυκειᾶς προσέθηκε: Οὐδὲν ἰσχύει εἰς τὸ νὰ μετατρέψῃ ἀπόφασιν, ἢν ἄπαξ συνέλαβον. Ἦλθον ἐδῶ ἵνα νυμφευθῶ, καίτοι δὲ οὐδὲ ὅλως ἐπρόκειτο περὶ ὕμῶν, θεωρῶ ἑμαυτὴν εὐτυχιστάτην διὰ τὴν νέαν ταύτην τῶν πραγμάτων φορὰν.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ὁδηγὸς Ἑλληνοσ τυπογράφου.— Ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ κόσμῳ βέκτου βιομηχάνου κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδῃ ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐν πλουσιωτάτῃ καὶ πολυτελεστάτῃ ἐκδόσει «ὁδηγὸς τοῦ Ἑλληνοσ τυπογράφου» πολυσέλιδον καὶ καλλιτεχνικώτατον λεύκωμα, ἐν ᾧ ἀρμονικῶς καὶ φιλοκάλλως ἦν κατατεταγμένως ἀπαξ ὁ τυπογραφικὸς ἐν Ἑλλάδι πλοῦτος, ὃν ἡ καλλιθεσία, ἡ φιλεργία, τὸ δρῶν καὶ ἐπιχειρηματικὸν τοῦ ἐκδότου πνεῦμα κατόρθωσεν ἐν ἐλαχίστῳ, σχετικῶς, χρονικῷ διαστήματι νὰ ἀναγάγῃ εἰς τοιαύτην τελειότητα, ἣν καὶ ἀρχαῖοι τοῦ εὐρωπαϊο βιομηχανοὶ δὲν δύνανται ἢ μὲ ζήλοστυπον νὰ ἴδωσι βλέψαι.

Ἐκάστη σελὶς τοῦ πλουσιοῦ καὶ πολυποικίλου τυπογραφικοῦ τούτου λευκώματος κοσμεῖται καὶ περιπλασιεῖται δι' ὠρασιότατων κοσμημάτων καὶ πλασιῶν, ἐξαιρόντων τὴν τελειότητα τοῦ ἔργου καὶ πιστοποιούντων ὅτι ὁ κ. Κωνσταντινίδῃ δὲν ἐργάζεται μόνον ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς τυπογραφικῆς ἐν Ἑλλάδι τέχνης, ἀλλὰ ἐν γένει καὶ κατ' ἐξοχὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς καλλιτεχνίας. Ἡ χρωμοτυπογραφία, ἡ λιθογραφία, ἡ ξυλογραφία, ἡ γαλιανοπλαστική, ἡ βιβλιοδετική προήχθησαν καὶ παρ' ἡμῖν χάρις εἰς τὸν κ. Α. Κωνσταντινίδῃν εἰς ζήλωτην τελειότητα.

Συνιστάμεν θερμῶτα τὸ λεύκωμα τούτο, δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἔθνικὸν καθήκμα ἐν τῷ γραφεῖο παντὸς φιλοπροόδου Ἑλληνοσ.

Σαπρῶ. Ἐξεδόθη ἐν μεταφράσει ὑπὸ τοῦ κ. Π. Δ. Ζυγοφῆ ὠρασιότατη μυθιστορία τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος «Σαπρῶ», ἐν ᾗ ὁ γνωστός εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον Γερμανὸς Ἑλληνοστῆς Ἰωάννης Φλάχ, τῶσιν χαριέντως ἀναπτύσσει τὰ κατὰ τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ τὴν ποιητικὴν δρᾶσιν τῆς ἐξόχου Λεσβίας ποιητρίας Σαπρῶς. Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἐξελλίσσεται πρὸς τούτους ὁ βίος τῶν διασήμων μαθητριῶν τῆς ἐξόχου γυναικός, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν Λεσβίων, ἡ πολιτεία τοῦ σοφοῦ Πιττακοῦ, ἡ ἐξορία τῆς ποιητρίας καὶ ὁ τραγικὸς αὐτῆς θάνατος, ἅπαντα περιβεβλημένα τερπνοτάτην μυθιστορηματικὴν χροιάν.

Τὸ ἔργον ἐκτυπωθὲν ἐν Λειψίᾳ καλλιτεχνικώτατα, πλουσιωτάτα δὲ χρυσοδεδεμένον πωλεῖται ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖο Μπὲκ καὶ Ἐστίας, ἀντὶ φρ. χρ. 2,50 ἀπὸ ἀποστέλλων τις πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Κλειοῦς ἐν Λειψίᾳ, λαμβάνει κατ' εὐθειαν αὐτό.

Ἀντωνίνα Γνωστὸς βεβαίως ὁ γλαυρὸς κάλαμος τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ, τοῦ δαινοῦ τούτου μελετητοῦ καὶ ἐξερευνητοῦ τῶν ἀδύτων τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Μόνος ἐκ τῶν συγχρόνων συγγραφέων ἐνεδύθηεν εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γυναικείας ψυχῆς καὶ ἀνήγαγεν εἰς φῶς τοὺς ἐν αὐτῇ ἐγκεκλεισμένους καὶ τοῖς πολλοῖς ἀγνωστούς θησαυρούς τῆς αὐταπαρνήσεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀρσιώσεως. Ἐν τῶν ὠρασιωτέρων τοῦ συγγραφέως ἔργων εἶνε ἡ Ἀντωνίνα, ὁ ὠραῖος οὗτος τύπος κορασίδος συνδεύσας τὴν τύχην της μετ' ἀνδρὸς καταδικασμένου ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, ἀπλῶς διότι γνωρίζει ὅτι ἡ ἀποποίησης της θὰ ἐπιπέσῃ τὸ μοῖραϊον τέλος. Ἀλλὰ καὶ ὁ τύπος τοῦ ἐπιστήμου πατρὸς ὁ ἐπιτρέπων εἰς τὴν θυγατέρα τὸν γάμον τοῦτον, ὁ διαφιλονικῶν μετὰ καρτερίας πρωτοφανοῦς τὸν πάσχοντα πρὸς τὸν θάνατον, ὁ τελῶν τὸ θεῶμα τῆς σωτηρίας εἶνε ἀναντιρρήτως ἐξ ἐκείνων, οὓς μόνον ἡ δαιμονία τοῦ συγγραφέως φαντασία δύνανται νὰ συλλάβῃ. Οἷον μᾶθημα ἀληθοῦς πατρικῆς στοργῆς, οἷα διδασκαλία συζυγικῆς ἀρσιώσεως καὶ ἀγάπης!

Τὸ ἔργον τούτο ἐξελληνισθὲν ὑπὸ τοῦ τῶσιν ἐπιτυχῶς ἐνασχολουμένου εἰς τὴν νεωτέραν ἐλαφρὰν φιλολογίαν κ. Λάμπρου Ἐννουάλη ἐξεδόθη φιλοκάλλως ἐκτετυπωμένον καὶ τιμᾶται ἐν Ἑλλάδι δρ. 3. ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ φρ. χρ. 3.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ.

Χρονογραφικόν, φιλολογικόν καὶ γεωλογικόν
τοῦ ἔτους 1889

Ὁ κ. Κ. Φ. Σκόκος ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἡμερολογίου τοῦ ὑπὸ οἰωνοῦς ὄλως αἰσίου. Ἡ ὕλη του ἐστὶ ὄλως πρωτότυπος, ἀναγομένη εἰς μελέτας κοινωνιολογικὰς διηγήσεις, ποιήματα, ἠθογραφίας, χαρακτήρας, ἐπιγράμματα, σατυρικά κλπ.

Ὁ κ. Σκόκος κατόρθωσε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συνεργασίαν τῶν γνωστοτέρων καὶ δημοφιλεστέρων συγχρόνων συγγραφέων καὶ κοινωνιολόγων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὧν τὰς προσωπογραφίας δημοσιεύει. Σὺν τῷ ὠρασιότατῳ ὄθεν καὶ τερπνοτάτῳ ἡμερολογίῳ ἀποκτᾷ τις λεύκωμα καλλιτεχνικὸν περιέχον τὰς προσωπογραφίας πασῶν καὶ πάντων σχεδὸν τῶν περὶ τὴν νεωτέραν φιλολογίαν ἀσχολουμένων.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο τιμᾶται χαρτόδετον μὲν ἀντὶ δρ. τριῶν, χρυσοδετον δὲ ἀντὶ δρ. τεσσάρων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Π. Π. Ἰωάννινα. Ἀποστέλλονται γράφομεν.— Καν Μ Ρ. Λεβαδαίαν. Φύλλα ἀποστέλλονται πρὸς ὑμᾶς δὲ καὶ ἡ σχετικὴ ἀποδείξις πρὸς εἰσπραξίν.— Καν Ι. Σ. Μασσαλίαν. Ἡ διεύθυνσίς σας μετεβλήθη.— Καν Β. Φ. Φαγοῦς. Ἐλήφθησαν. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἀλλὰ διατ' 10;— Καν Β. Γ. Πειραιῶ. Βεβαίως τὸ σάλιον ἐπὶ ἐξάμηνον διὰ πένθος πατρὸς.— Καν Ου. Α. Κ. Ρόμλιον. Ἀποσταλάτε το, ἔαν δὲν εἶνε πολὺ σχινοτενέες.— Καν Δ. Α. Ἀθήνας. Δὲν ἀρεσκόμεθα εἰς ἀναδημοσιεύσεις.— Καν Χρ. Ρ. Πάτρας. Χρήματα ἐλήφθησαν ἀποστέλλονται.— Καν Ε. Ε. Ἀθήνας. Διὰ τὸ μικρὸν θυγατρίον σας προτιμήσατε διδασκαλίαν ἢ διδάσκαλον διὰ τὸ κλειδοκύμβαλον αἱ γυναῖκες ἔχουσι μείζονα ὑπομονὴν καὶ εὐμεθοδίαν: σὺς συνιστῶμεν τὴν κ. Dupont.— Καν Ε. Κ. Παρόρ. Δὲν ἀναλαμβάνομεν τοιαύτας εὐθύναις.— Καν Ε. Δ. Καλαί. ὁ θεὸς δὲν

33 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 33

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

Ἡ θεὰ τοῦ ἱερέως ἐνποιεῖ φρικτὴν. Ὁ ἄρτος ὡς ὁ θάνατος, ἀκίνητος ὡς ἀγάλμα ἠχροῦτο τοῦ κακούργου, μὲ ὀφθαλμούς, πυρέσσοντας, ἀπαστράπτοντας, φοβερούς.

Εἰς τὰς τελευταίας τοῦ πάσχοντος λέξεις, ὁ ἱερεὺς ἀπέσυρε βιαίως τὴν χεῖρα του καὶ δι' αὐτομάτου κινήσεως ἰανωρθώθη τρέμων καὶ ἀπειλητικός. Ἐφάνευσας λοιπὸν γυναικα, ἄθλιε!

Ναί, εἶπεν ἐκεῖνος ὁ φόνος τοῦ Ἁγίου Μανδέ! Τὸ ὄνομα τοῦ θύματος! λέγε!

Ἐλεος! ἐψιθύρισεν ὁ ἄθλιος! Μὴ μὲ καταρασθῆτε, μὴ μὲ ἐγκαταλείψητε! Φοβοῦμαι, φοβοῦμαι, προσέθηκε μὲ ὀδόντας συγκρουομένους.

Τὸ ὄνομα τῆς, ἐπανέλαβεν ὁ ἱερεὺς.

Ἡ χίρα Βερνιέ, εἶπεν ἐκεῖνος ἐν ὑστάτῃ σπασμωδικῇ κινήσει.

Ἄθλιε! ἀνεφώνησεν ὁ Ἀββᾶς, ὑψῶν τοὺς βραχίονας ἐπὶ τοῦ ψυχωραγοῦντος.

Ἐλεος! Ἐλεος! βοῦθηα! . . . Μὴ μὲ φονεύητε, ἀνεκραξεν ὁ ἄθλιος καταληθθεὶς ὑπὸ μανιώδους ἀγωνίας! . . .

Ἄθλιε! ἐπανέλαβεν ὁ ἱερεὺς . . . καὶ ἀπεμακρύνθη τῆς κλί-

εἶνε μόνον εἰς τὰς ἐκκλησίας προσευχῆθαι ὄθεν καὶ εἰς τὸ δωμάτιόν σας.— Ἀνώγειον Κάθρηρ. Εἶσθε ὑποχρεωτικώτατος καίτοι ἄγνωστος. Δεγόμεθα πάντοτε εὐχαρίστως τὰ ἀποστελλόμενα ἡμῖν φύλλα.— Καν Ε. Γ. Ἀθήνας. Βεβαίως δύνασθε νὰ δέχησθε ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἀφοῦ διασκεύαστε αὐτὸ ἐπιμελῶς καὶ καθαρίως. Καν Β. Β. Καρλοθάσιον. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 64. Ἀπείρους εὐχαριστίας διὰ τὰς εὐγενεῖς μέριμνας. Καν Π. Κ. Βουκουρεστίου. Συναλλαγματικὴ ἐλήφθη: εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενεῖς φροντίδας.— Καν Α. Θ. Π. Καλαμάκιον. Χρήματα ἐλήφθησαν. Φύλλα ἀπεστάλησαν.— Καν Γ. Μ. Χ. Ὀλιέντιζαν. Ἀποστέλλονται.— Καν Ε. Θ. Ὀδησσόν. Ἐλήφθη: ὠρασιότατος ἀναμνήσεις γράφομεν.— Καν Μ. Ν. Ε. Ἀρόρ. Ἀποστέλλονται. Καν Αἰτ. Β. Αἰτωλικόν.— Ἐνεγράφητε μὲν τὸν Ὀκτωβρίον 1887, ἐλάθετε ὅμως τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους ἐκδοθέντα φύλλα: Χρήματα ἐλήφθησαν ἀποστέλλεται ἀποδείξις. Καν Β. Κ. Ἀθήνας. Λυπούμεθα ἐξ ἴσου, ἀλλ' ἀδυνατοῦμεν δημοσιεύσαι.— Καν Κ. Γ. Πάτρας.— Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν καὶ εὐμενεστάτας κρίσεις γράφομεν.— Καν Γ. Β. Σῆρον. Σημειώσατε παρακαλοῦμεν τοὺς ἐλλείποντας ὑμῖν ἀριθμούς, ἵνα ἀποσταίλωμεν τούτους.— Καν Χ. Α. Ρ. Πάτρας: Βιβλία ἀπεστάλησαν.— Καν Γ. Δ. Κ. Ἀγυρίαν. Ἐπιστολὴ ὑμῶν ἐλήφθη: εὐχαριστοῦμεν δι' εὐμενεῖς κρίσεις. Σώματα παρελθόντος ἔτους χρυσοδεδεμένα δρ. 10, ἄδετα 6. συνδρομὴ ἔτησις δρ. 5, ὅπως καὶ ἐν τῇ ἐπικεφαλίδῃ τῆς ἐφημ. σημειοῦται. Einem Jungen Manne Ἀνοπόγραφο: ἐπιστολαὶ δὲν λαμβάνονται δι' ὕψους, καὶ μάλιστα προκειμένου περὶ τῶσιν σοβαροῦ ζητήματος.— Καν Α. Κ. Συρον. Τὸ τέτον καὶ ὁ καφῆς πίνονται κατὰ βούλησιν ἀρκεῖ νὰ μὴ ροφᾶτε θορυβωδῶς, νὰ μὴ φουᾶτε καὶ νὰ μὴ κενότητε ἐν τῷ ὑποκυπέλλῳ.— Καν Δ. Π. Ἀμφισσαν. Ἡδυνάμεθα νὰ σᾶς συστήσωμεν ἐάν ἐγράφατε ἐνωρίτερον.— Καν Κ. Τ. Οἱ. Σμύρνην. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ 1889 θὰ περιέχῃ πλείστα τοιοῦτον εἶδος πληροφορίας.— Καν Ρ. Μ. Ζακυνθον. Ἐλήφθησαν τὸ ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε: ὁ κύριος ὀφείλει πάντοτε πρῶτος νὰ χαιρετᾷ τὴν κυρίαν ἢ διερχομένην ἢ προσερχομένην αὐτῷ.— Καν Κ. Ε. Τερρῆστῆν. Κατάλογος συνδρομητῶν ἐλήφθη: μυρίας εὐχαριστίας, ἀποδείξεις μετὰ σωμάτων ἀποστέλλονται.— Καν Ε. Β. Πάτρας. Ἐάν ἡ φίλη σας ἔχει συμπληρώσει τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας της δύναται: ἔαν ὅμως νεωτέρα ὑποχρεοῦται ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ ἔχη τὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων της.— Καν Ι. Δ. Καλίμας. Φέρετε τὸν δακτύλιον πάντοτε ἐπὶ τοῦ παραμέσου δακτύλου τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς. Δὲν πρέπει νὰ ἀκολουθῆσθε ἀπὸ τὰ τένα σας.— Καν Ε. Π. Θεσσαλονίκη. Δικαιοῦσθε νὰ ζητήσετε τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῆς, ἀλλὰ μετὰ τῆς μεγαλητέρας λεπτότητος: ἐν τῷ μέλλοντι μὴ δανεῖζετε.— Καν Ε. Ν. Βόλον. Αἱ ἐρωτήσεις σας πολλαί: στεροῦμεθα δὲ τοῦ καταλλήλου χρόνου, ἵνα ἀπαντήσωμεν εἰς ὅλας:

νης συγκατατῶν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ τελειώσῃ τὸ τέρας ἐκεῖνο δι' ἑνὸς γρονθοκοπήματος....

Ὁ Πέτρος ἐνόησας τὴν πρόθεσιν τοῦ ἱερέως, ἤρπασε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ: καὶ τελειώσατε με μᾶλλον, ἀλλὰ μὴ μὲ ἐγκαταλείπητε οὕτω! Εἶσθε ἱερεὺς! μοὶ ὑπεσχέθητε τὴν ἄφασιν. Μὴ μὲ ἀφήσητε νὰ ἀποθάνω ἀηλιτισμένος, κολασμένος. Ἴδου μετανωῶ, ἔλεος! ἔλεος!.... καὶ ἀφρὸς αἵματος ἐκάλυψε τὰ χεῖλη τοῦ ἀθλίου.

Ὁ Ὀνέζιμος ἔστη, ἔβλεπε καὶ ἤκουε. Ἐπὶ τοῦ ἀσκητικοῦ προσωπο τοῦ ἀποστόλου τούτου εἰκονίζετο ἡ ἀγωνία τῆς ψυχῆς του. Τέλος μὲ βῆμα βραδύ καὶ ἐπίσημον ἐπλησίασε τὸν θνήσκοντα: ἔχετε δίκαιον εἶπε. Ὁ ἱερεὺς ἔχει καθήκοντα ἀνώτερα τῶν ἀνθρωπίνων. Μετανοεῖτε: Ἐπαναλάβετε τὰς λέξεις, ἃς θὰ ἀπαγγείλω. Καὶ ἀπήγγειλε τὸ τροπάριον τῆς μετανοίας. Ὁ πάσχων μὲ φωνὴν ἀσθενῆ παρηκολούθει αὐτόν. Μετὰ τὸ τέλος ὁ ἱερεὺς ἐποίησε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ κύψαξέτι τοῦ προσεφαλιχίου τοῦ ἀσθενοῦς εἶπε: Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ἀφώνηταί σοι αἰ μαρτῖα. Ὑπάγε ἐν εἰρήνῃ! Μετὰ τούτου ἔστράφη, ἵνα ἐξέλθῃ. Πρὶν ἢ ὅμως πατήσῃ τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ ἐξωφλοίου, ἤσθάνθη ἐκλειπούσας τὰς δυνάμεις του, τὸ ἔδαφος ὑποχωροῦν ὑπὸ τὰ βήματά του καὶ ἔπεσε πρηνῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Οἱ δύο ἀδελφοί.

Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ταύτης, ἥτις ἀπεκαλύφεν αὐτῷ τὸν δῆμιον τῆς μητρὸς καὶ τὸν κλέπτην τῆς περιουσίας καὶ εὐτυχίας τοῦ ἀδελφοῦ του, ὁ Ὀνέζιμος Βερνιέ, ἠδυνάτει νὰ ἀνακτήσῃ τὴν εἰ-

ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν. Μετ' ὀλίγον τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν θὰ ἰκανοποιήσῃ πᾶσαν ἐπιθυμίαν σας. Κον Δ. Φ. Μιτυλήνην. Τρίχαπτα ἢ μετᾶξινον ἢ ὀλοσηρικόν ὑφάσμα δι' ἐνδυμασίαν: ἡ ἡμέρα προσδιορίζεται μετὰ προηγουμένην συνενόησιν τῶνδύο οἰκογενειῶν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς καθαρίζονται τὰ ἀργυρᾶ σκεύη.— Φυλάττετε πάντοτε τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ βράζετε γεώμηλα. Δι' αὐτοῦ πλυνόμενα τὰ ἀργυρᾶ σκεύη καὶ καθαρίζόμενα διὰ καλλίνου ὑφάσματος, ἀποκτῶσι τὴν ἐκ τῆς χρήσεως ἀπολεσθεῖσαν λαμπρότητα των.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ἵπτόν ὀρεκτικόν.— Λαμβάνετε τὸν μηρὸν ἐνός ἀρνίου. Τρυπάτε εἰς διάφορα μέρη. Χωρίζετε σχιδὴν (σκελίδα) σκορδίου εἰς λεπτότατα τεμάχια βυθίζετε ἐντός ἄλατος καὶ πιπέρεως καὶ πληροῦτε τὰς ἐν τῷ μικρῷ διανοιχθείσας ὀπὰς. Κοπανίζετε ἐν ἰγδίῳ (γουδί) ἐτέραν σχιδὴν σκορδίου μὲ πιπέρι, ἄλας καὶ ρίγανιν μέχρις ἐντελοῦς συσσωματώσεως, μεθ' ὃ διαλύετε διὰ καλοῦ ἐλαίου. Τὸ ὅλον βίπτετε ἐν τῇ χύτρᾳ ἐν ἣ ὁ μηρὸς. Τοποθετεῖτε ἐπὶ ἐλαφρᾶς πυρᾶς, ἢν καλύπτετε διὰ τέφρας· ἐν τῇ χύτρᾳ ἀποσταλάζετε καὶ τὸ ἥμισυ ἐνός λεμονίου καὶ ἀφίνετε νὰ ἐψηθῇ ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ὥρας χωρὶς νὰ προσθέσητε ὕδωρ ἢ ἄλλο τι τὸ ψιτὸν σας σερβίρετε μετὰ τὴν γεστικωτάτην καὶ ὀρεκτικωτάτην σάλτσά του, εἶνε δὲ τὸ ὠραιότατον πάντων τῶν ὀπτῶν κρεάτων.

Γνωστοποιεῖται πρὸς τὰς κ.κ. συνδρομητρίδας ἡμῶν ὅτι κατὰ λάθος τυπογραφικὸν παρελήφθη ὁ ἀριθμὸς 77, τυπωθέντος ἀντὶ τούτου τοῦ ἀριθ. 78. Αἱ ἡμερομηνίαι ὅμως εἶναι ἀκριβεῖς. Παρακαλοῦνται ὅθεν νὰ παύσωσι ζητοῦσαι ἐπανειλημμένως τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

ΓΑΛΛΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ δυναμένη νὰ διδάξῃ τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γερμανικὴν καὶ ἔχουσα διαθέσιμος ὥρας τινας ζητεῖ παραδόσεις.

Eau de Cologne (Ἵδωρ τῆς Κολωνίας) ἀρωματικώτατον, καὶ ὀδοντόκονικον, κατασκευάζονται καὶ πωλοῦνται ἀντὶ μετριοτάτης ἀμοιβῆς ἐν τῷ γνωστῷ Φαρμακευτηρίῳ τοῦ κ. Ἰωάννου Μοσχολίτου.

ρῆνην τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ πνεύματός του. Ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ διεξήγετο φοβερὰ πάλη μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἱερέως, φόβος δὲ κατελάμβανεν αὐτὸν μὴ ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία κατισχύσῃ τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος. Ἐγνώριζε τὸν δολοφόνον, δὲν εἶχεν ἢ νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα, ὅπως παραδώσῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὅμως δὲν ἠδύνατο, δὲν ὄφειλε νὰ πράξῃ τοῦτο. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἄφρονι εἶχε δώσει αὐτῷ ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ.

Ἄφ' ἐτέρου ἡ παρακαταθήκη ἐκεῖνη ἢ ἐμπιστευθεῖσα αὐτῷ, ἢ παρὰ τῆς δολοφονηθείσης μητρὸς του ὑπεξαιρεθεῖσα περιουσία, ἢς ἡ στέρησις κατέστρεφε διὰ παντός τὸ μέλλον, τὴν ὑπαρξίν, τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀδελφοῦ του, ἦτον ἐκεῖ εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά του, καὶ ὅμως ἦτο παρακαταθήκη ἱερά, ἢς τὴν προαγωγὴν ἐπ' οὐδενὶ ὄρω ἠδύνατο νὰ ἀποκαλύψῃ εἰς τινα. Ἐν τούτοις ὁ ἱερεὺς καὶ πάλιν ὑπερίσχυεν.

Ἐπεισεν ἑαυτὸν ὅτι τὰ ἀποκαλυφθέντα τῷ ἱερεῖ διὰ τῆς ἐξομολογήσεως, ὁ ἀνθρώπος, ὁ ἀδελφός, ὁ υἱὸς ὄφειλε νὰ λησμονήσῃ.

Ὡς πρὸς τὸν Γιλβέρτον, τὸν ἀγνοοῦντα πάντα ταῦτα, ὁ βίος ἐφαίνετο προσμειδίων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ κ. Μωδοῦ ἐνεπιστεύθη αὐτῷ τὴν τελειοποίησιν τοῦ πρὸς καθαρισμὸν τῆς σακχάρως μηχανήματος. Ὁ κ. Μωδοῦ παρηκολούθει μετ' ἀγωνίας τὴν ἐργασίαν τοῦ νέου μηχανικοῦ, ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ὁποίας ἐξηρτᾶτο ἡ τριπλασίαις τῆς περιουσίας του.

Ἡ περίστασις αὕτη παρέσχεν εὐτυχῶς αὐτῷ τὴν εὐκαιρίαν

Ἐμπορικὸν Κατάστημα

Μ. καὶ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ε. ε. μετεκομίσσαμεν τὸ ἐπὶ τῆς Ἐρμαῖκῆς ὁδοῦ Ἐμπορικὸν Κατάστημά μας εἰς τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ οἰκίαν τῶν κ. Κορομηλᾶ ὑπ' ἀρ. 39 ἐνθα ἦτο πρότερον ὁ Παράδεισος τῶν παιδῶν.

Προσέτι γνωστοποιούμεν ὅτι ἐκτὸς τῶν διαφόρων ὑφασμάτων καὶ λοιπῶν εἰδῶν νεωστὶ ἀφίχθέντων ἐκ τῶν καλλιτέρων Ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας συνεστήσαμεν καὶ Ἐργοστάσια γυναικείων πέλων καὶ ἐνδυμάτων διευθυνόμενα παρὰ τῆς Κας Κατένας Κ. Οἰκονόμου καὶ τῆς γνωστῆς ἐπὶ λεπτότητι ἐργασίας καὶ φιλοκαλίας δεσποινίδος Ἐλευθερίας Θεοδοκάτου.

Ἐλπίζοντες ὅτι καὶ τοῦ λοιποῦ εὐαρεστούμενοι οἱ εὐγενεῖς πελάται καὶ πελάτιδες ἡμῶν θέλουσι μᾶς τιμῆσαι διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των, διαβεβαιούμεν αὐτοὺς ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θέλουσι εὐρεῖ παρ' ἡμῖν ποιότητας ἀρίστας καὶ τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς ὡς καὶ ἐργασίαν συνδυάζουσαν τὸ ὠραῖον μετὰ τοῦ στερεοῦ.

Διατελοῦμεν ὄλος πρόθυμοι

Μ. καὶ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΠΤΙΚΗΣ καὶ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΒΙΤΖΕΝΤΟΥ

Συνέστη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Ἀθηνᾶς Βιτζέντου, πρόην ἐργοστασιάρχου ἐν Πάτραις, κατάστημα τῶν συρμῶν ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 1 τῆς πλατείας Μητροπόλεως. Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ, ἐν ᾧ εὐρίσκουσιν αἱ προσερχόμεναι καὶ τὰ ἀναγκαίουντα ὑφάσματα διὰ φορέματα, ἐπανωφόρια κ.λ. προσελήφθησαν ἐργάτιδες ξέναι καὶ ἑλληνίδες, ὑποσχόμεναι ἀκριβεῖαν καὶ καλλιστησίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν.

νὰ γνωρίσῃ τὸν Γιλβέρτον καὶ κατανοήσῃ πόσον πολύτιμος ἦθελεν εἶσθαι αὐτῷ ἢ τοῦ νέου μηχανικοῦ συνεργασία.

Ὁ Ἀρμάνδος Δουριε δὲν εἶχε φανῆ πλέον. Ὁ δὲ Πέτρος Δαρτοῦα ἐθεωρεῖτο παρ' αὐτοῦ ὡς μὴ ὑπάρχων.

Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ ἐκμεταλευθῇ τὴν ἰκανότητα τοῦ νέου, παρέχων αὐτῷ ὡς ἀμοιβὴν τὴν εὐτυχίαν τοῦ νὰ ὀνομασθῇ σύζυγος τῆς Μαρκέλλας.

Ὡς ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων μεταβολῆς ὁ Γιλβέρτος εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἀφελῆ καὶ ἀπέριττον τοῦ μοναχοῦ οἰκίσκου, μὲ τὸ μειδιάμα ἐπὶ τῶν χειλέων καὶ ὄλος χαρὰ καὶ εὐτυχία διὰ τὴν νέαν τῶν πραγμάτων τροπὴν:

Μοὶ φέρεις εὐχαρίστους εἰδήσεις; εἶπεν ὁ Ἀββᾶς μειδίων.

Ἴσως ἀπεκρίνατο ἐκεῖνος. Ὁ κ. Μωδοῦ, ὃν τόσον εἶχομεν παραγνωρίσει, εἶνε βεβαίως ὁ ἀγαθότερος καὶ ἀξιολογώτερος ἀνθρώπος τῆς ὑψηλίου. Μοὶ ἀνέθηκε τὴν τελειοποίησιν μηχανήματος τινος ἐπινοηθέντος παρ' αὐτοῦ, ὅπερ εὐτυχῶς ἠδυνήθη νὰ φέρῃ εἰς πέρας, καὶ τὸ ὅποῖον ἐξασφαλίζει αὐτῷ ἄπειρα πλοῦτη. Ἐφάνη δὲ τόσον εὐχαριστηθεὶς ὑπὸ τῆς ἐργασίας μου, ὥστε, ἂν δὲν ἀπατώμαι, εἶνε ἤδη διαθεμιμένος νὰ μὴ χορηγήσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐκ τῆς ἐπινοήσεώς μου προσγεννησομένου κέρδους.

Τέλος ἔρχομαι σήμερον νὰ σὲ προσκαλέσω ἐν ὀνόματί του, ὅπως γευματίσῃς παρ' αὐτῷ. Ἡ πρόσκλησις αὕτη δὲν σοὶ φαίνεται προοικονίζουσα τι, ὅπερ δὲν τολμῶ νὰ ἐλπίσω;

Καὶ τί σκέπτεται περὶ ὧν τούτων ἡ δεσποινὶς Μωδοῦ;

Ἐλπίζει καὶ εἶνε εὐτυχῆς.

(Ἀκολουθεῖ)